

Til § 60

Som noget nyt kræver *forslagets § 60*, at virksomheden skal oplyse hvilke typer aktiver, der er indregnet i balancen, og som virksomheden ikke har den juridiske ejendomsret til. Samtidig skal den værdi, aktiverne er indregnet til, angives.

Kravet skal ses i lyset af, at hverken definitionen på aktiver eller indregningskriterierne i *forslagets § 33* stiller krav om ejerskab som betingelse for indregning i balancen. Kravet må især forventes at få betydning for de virksomheder, som har indgået aftaler om finansiel leasing.

Til § 61

Som en nyskabelse indeholder *forslagets § 61* en pligt til at oplyse om væsentlige eventualaktiver. Et tilsvarende krav findes i IAS 37.

Eventualaktiver defineres i bilag 1, C, nr. 8. Der er tale om aktiver, der kan forventes at opstå som resultat af tidligere begivenheder, men hvor aktivernes eksistens afhænger af udfaldet af en eller flere usikre fremtidige begivenheder. Der er således tale om "mulige" fremtidige økonomiske fordele, som sandsynligvis vil opstå som følge af begivenheder, der har fundet sted. Der er f.eks. tale om et eventualaktiv, hvis virksomhedens ledelse vurderer, at der er gode chancer for at vinde et søgsmål i en verserende erstatningssag.

Eventualaktiver opfylder ikke definitionen på et aktiv, da der ikke er tale om en økonomisk ressource, som på nuværende tidspunkt er under *virksomhedens kontrol*. Selvom det vurderes som sandsynligt, at fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden, er det ofte forbundet med stor usikkerhed at opgøre værdien heraf. Eventualaktiver kan derfor ikke indregnes i balancen som aktiver, men skal i stedet oplyses i noterne. Informationen er relevant for regnskabsbrugere, ikke mindst i forbindelse med prognoseopgaven, da eventualaktiverne jo med en vis sandsynlighed vil blive til egentlige aktiver i fremtiden. Pligten til at oplyse om væsentlige eventualaktiver indebærer, at der skal gives en kort beskrivelse af eventualaktivets art. Hvis det er muligt, bør ledelsen endvidere angive et estimeret beløb og redegøre for vurderingen af eventualaktivets værdi.

Til § 62

Oplysningskravet i *forslagets § 62* er nyt og gælder kun andelsvirksomheder. Den samlede størrelse af virksomhedens eventuelle tilbagebetalinger til andels haverne (herunder dividende) skal angives. Tilsvarende gælder den samlede størrelse af andelshavernes eventuelle efterbetalinger til virksomheden.

Andelsvirksomheder skal endvidere redegøre for den regnskabsmæssige behandling af disse tilbage- og efterbetalinger, jf. *forslagets § 53*, stk. 2, nr. 5.

De nævnte oplysninger er nødvendige for at kunne foretage en reel sammenligning af forskellige andelsvirksomheders resultater.

Til § 63

I lighed med gældende lov kræver *forslagets § 63*, at der med beløb oplyses om den del af virksomhedens samlede gæld, der forfalder til betaling mere end 5 år efter balancetidspunktet. Dette svarer til gældende lovs § 64 e, der er en lempelse af kravet i samme lovs § 46, stk. 1. Lempelsen gælder dog ikke for de mellemstore og store virksomheder, hvilket i *forslaget* giver sig udslag i *forslagets § 92*, der kræver, at virksomheder i regnskabsklasse C tillige skal oplyse om den del af de enkelte gældsposter, der forfalder til betaling om mere end 5 år.

Bestemmelsen implementerer 4. direktivs artikel 43, stk. 1, nr. 6, og artikel 44, stk. 1.

Til § 64

Forslagets § 64 omhandler oplysninger om eventualforpligtelser og implementerer 4. direktivs artikel 43, stk. 1, nr. 7. Grænsedragningen mellem eventualforpligtelser, som skal noteoplyses, og hensatte forpligtelser, der skal indregnes i balancen, kan i visse tilfælde være vanskelig. Egentlige forpligtelser, som blot er uvisse med hensyn til størrelse eller forfaldstid, skal altid indregnes som hensatte forpligtelser i balancen, såfremt forpligtelsen sandsynligvis bliver aktuel, og beløbet størrelse kan beregnes pålideligt. Eventualforpligtelser indregnes derimod ikke i balancen, da der er tale om forhold, som enten ikke opfylder definitionen på en (eksisterende) forpligtelse, eller som ikke opfylder indregningskriterierne om sandsynlighed og pålidelighed. En eventualforpligtelse kan således være en forpligtelse, der kan opstå som resultat af tidligere begivenheder, men hvor forpligtelsens eksistens afhænger af udfaldet af en eller flere usikre fremtidige begivenheder. Det kan også være en eksisterende forpligtelse, hvor det dog ikke er sandsynligt, at forpligtelsen bliver aktuel, eller hvor forpligtelsens størrelse ikke med rimelighed kan opgøres. Se definitionen i bilag 1, C, nr. 9.

Stk. 1 stiller i lighed med gældende lovs § 46, stk. 3, krav om, at virksomhederne oplyser om størrelsen af væsentlige pensions-, kautions- og garantiforpligtelser, diskonterede vekslere og andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen. Ofte vil de nævnte forhold skulle indregnes i balancen som hen-